

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Constantinus Conf. 26. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

omnem in admirationem raperet, curiosus Eunuchus in cubiculum se penetrat DOMNÆ, & cum libro, de quo diximus, & cruce, itemque thuribulo & cistellâ, quâ delicias suas panem Angelorum asservabant, rem omnem in lucem protrahit. Cæsi igitur fame ultimâ excrucianti in carcerem concluduntur. Sed numquam aliâs tam opiparè vixerunt, quando mensam Angeli posuerunt omnibus lautitiis instructam. Inter hæc DOMNA unicâ zonâ, quam gestabat, auro & gemmis gravem, per fenestram demissâ, totam pauperum cohortem vestivit. Mox, ut cum cœnobio aulam liceret mutare, prudenter desipere se adsimulavit. Iterum deinde insidiantem Maximianum virili veste elusit, cumque jam non hanc modò, sed animum etiam virilem induisset, & INDEN mari mersum extractumque tumulasset, cæsa pro Christo, & in ignes conjecta, ex Sacerdote rectè victima est facta. *Ex Metaphr.*

Audiant Christiani qui quotidie corpus Christi attingunt, quantam de ipso corpore sumere possint medicinam; quando mulier totam rapuit de solâ Christi simbriâ sanitatem. Sed quod nobis flendum est, nobis medicina ipsa retorquetur ad vulnus. S. Petr. Chryl. serm. 34.

S. CONSTANTINUS CONF.

26. Decembris.

Natus est hic CONSTANTINVS Hebræus, vixit verò Christianus, cum Christianum alium, qui in fossam lapsus signo crucis se munierat, surgere incolumem vidisset. Ab eo tempore ita CHRISTI crucisque amore arsit, ut flammæ pectoris prodigiosus in vultu splendor proderet.

D d

Impuram

Impuram è gente suâ puellam ad illicita se pellicientem cruce neci dedit, cruce vitæ reddidit. In cœnobium deinde, divino ductu, cum venisset, dum Servatoris è cruce pendentis pedibus osculum tulit, Servator ipse amplexum illi rependit, simul suâ manu ductâ crucē fronti ejus impressit. Ipse quoque locum eum, quo sacris undis est tinctus, pedum sanctorum vestigiis insignē; eum verò, quo preces solitus est facere, cœlestibus odoribus nobilem fecit. Jam templorum portæ spontè illi pandebantur. Totus oculus illa etiam, quæ in animis hominum gerebantur, pervidit: undas sicco, cum libuit, pede perambulavit, terrâ obrutus umbilico tenus XL. dies sine cibo duravit. Obiit verò anno, postquam sacris est initiatus, VIII. verissimus Abrahæ filius. *Ex Menais.*

Cum cruce signaris, in mentem tibi veniat omnis vis, quam crux continet, ac tum iram omnesque à ratione aversos impetus extinxeris. Cum frons consignabitur, aut reliqua membra, fac ut te ipse hostiam Deo gratam offeras. S. Chrysoft. de Ven. crucis.

S. JOANNES APOST. 27. Decembris.

ECCE, MATER magna, filius tuus! Ecce quisquis filius MARIÆ es, germanus VIRGINIS Sodalis JOANNES, cui ultimum cœnans Christus in pulvillum pectus suum, moriens in matrem, matrem dedit suam, nostram etiam deinceps, si Joannes sumus. Asiam administravit. Exul patriam tamen cœlestem, aliaque quæ scriptis mandavit, arcana vidit. Venenum, quòd cruce temperasset, innoxium bibit, nec ab hoc tantum abhorruit, quantum ab hæreticis, Cerintho præcipuè, quicum ne lavare quidem eisdem in balneis voluit.